

Equipaments que no ho són

Una de les apostes del Pla General (el POUM) actualment vigent per reactivar el barri antic fou la d'omplir-lo de sòl reservat per a equipaments, tant públics com privats. Tant és així que es va arribar a expropiar (i buidar de veïns i activitat comercial!) tota l'illa de cases de darrere l'edifici principal de l'Ajuntament, la que limita amb la baixada dels Jueus, na Bastardes i el carrer del Bisbe, per fer-hi, algun dia?, una ampliació de les dependències municipals. El llistat d'edificis buits qualificats d'equipaments públics inclouria espais emblemàtics situats dins i fora del nucli antic com la fàbrica dels Panyos, la nau central de l'Anònima o l'edifici dels jutjats vells, així com altres de menys significatius com l'edifici d'una sola planta de la plaça Montserrat, al costat de l'actual Conservatori. Entre els edificis fins ara en desús qualificats d'equipaments privats tenim l'antiga Cambra de Comerç, la casa Amigant (que ja no està en desús!), l'antiga seu de la Creu Roja, al carrer Galceran Andreu, l'Auditori de Sant Francesc o una part de l'Ateneu de les Piques. És important fer la distinció entre equipaments públics i privats perquè els públics poden acollir pràcticament qualsevol servei o oficina de l'administració, mentre que els de titularitat privada tenen unes funcions bastant més limitades, poden ser residències (d'avis, de menors, d'estudiants?), escoles, llars d'infants, sales d'exposició, seus de determinades entitats o -i no sempre- temples religiosos.

El resultat d'aquesta aposta pels equipaments com a instrument per reactivar el centre històric de la ciutat és prou conegut, un fracàs. Un fracàs adobat per la decisió de situar lluny del nucli antic equipaments que sí que tenien un gran potencial de transformació urbana com l'Escola Oficial d'Idiomes o sobretot les instal·lacions universitàries. En tot cas, el mal ja està fet i la realitat és la que és: edificis buits i sense perspectiva. Per això el nou Pla contempla la possibilitat d'ampliar el ventall d'usos possibles d'alguns d'aquests edificis qualificats d'equipaments privats amb l'objectiu de facilitar que, per exemple, a l'antiga Cambra de Comerç s'hi pugui ubicar un restaurant, un hotel, una botiga o una planta d'oficines. Es requalificarien un nombre limitat d'aquests edificis exclouent-ne, però, l'ús estrictament residencial. Sembla un plantejament realista i encertat, encara més tenint en compte que, amb l'actual conjuntura econòmica i immobiliària, una modificació d'aquest tipus no suposarà cap gran oportunitat de negoci (de "pilotasso") per a ningú, sinó que permetrà -amb molta sort- augmentar la possibilitat de posar remei a l'actual situació i donar una altra oportunitat a aquests edificis i al barri que els acull.